Lietas Nr. 128045514
Lietas arhīva Nr. 1-0455-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 1.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese M. Miltiņa rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ (*/pers. A/*) sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmumu Nr.10/ZV152989/1 un

k o n s t a t ē j a:

2014.gada 6.augustā plkst. 11.25 Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors M. Nazarovs noformēja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr. 152989 (lietas lapa 6), par to, ka /pers. A/ 2014.gada 6.augustā plkst. 11.22 Rīgā, Satekles ielā pie Elizabetes ielas 95.nama, vadot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Ar šādām darbībām pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 135.11. punkts, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 148.[10] panta otrās daļas 8.punktā, piemērots naudas sodu 30 *euro* apmērā.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmumu Nr.10/ZV152989/1 (lietas lapa 11-12) nolemts atstāt negrozītu pieņemto lēmumu ZV Nr. 152989 par administratīvā soda piemērošanu.

2014.gada 6.oktobrī no Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzība.

Sūdzībā norādīts, ka neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, līdz ar to viņam pasažiera personas dati nebija zināmi.

Ikvienai personai, tajā skaitā invalīdam ir tiesības izmantot transporta pakalpojumus, iepriekš neinformējot par savu invaliditāti un konkrētajā gadījumā viens no pasažieriem bija invalīds ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Ņemot vērā pasažieru lūgumus, apstājās 326. ceļa zīmes darbības zonā, jo kā minēts pasažierim - invalīdam bija invalīdu stāvvietas izmantošanas karte.

Lūdz atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmumu Nr.10/ZV152989/1.

LAPK 289.[6] pants nosaka, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

2014.gada 6.oktobrī /pers. A/ un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldei paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā (lietas lapa 14).

2014.gada 24.oktobrī tiesā saņemti **Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja paskaidrojumi** (lietas lapa 15-17), kuros norādīts, ka sūdzības iesniedzējs uzskata lēmumu par nepamatotu un pārsūdz to, jo apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažieri, kas bijis invalīds. Iestāde šādu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu vērtē kritiski, jo kā secināts no dzīvē gūtām atziņām, persona, kas uzskata, ka nepamatoti saukta pie administratīvās atbildības, izsaka savus iebildumus protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī, proti, norāda, kādēļ nepiekrīt sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam-paziņojumam. Kā secināms no lietā esošiem materiāliem sūdzības iesniedzējs šādus paskaidrojumus nav sniedzis, kas liek secināt, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī sūdzības iesniedzējs ir apzinājies par kāda CSN pārkāpumu izdarīšanu tiek saukts pie administratīvās atbildības un piekritis tam. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumā ietverta atziņa, ka, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem.

Pamatojoties uz CSN 288.3.apakšpunktu 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem. Lietā nav strīda par to, ka transportlīdzeklis nebija apzīmēts ar invalīda stāvvietas izmantošanas karti, tādēļ sūdzības iesniedzējam nebija tiesības apturēt transportlīdzekli, pat gadījumos, ja sūdzības iesniedzējs izlaistu pasažieri, kas būtu invalīds.

Turklāt iestāde uzskata, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums nevar tikt uzskatāms par maznozīmīgu, jo sūdzības iesniedzējs jau vairākkārtīgi saukts pie administratīvās atbildības par CSN neievērošanu.

Lūdz noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka lēmums ir atstājams negrozīts, un sūdzība ir noraidāma.

LAPK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos: 1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt; 2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku; 3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu; 4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki; 5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa lietā nekonstatē iepriekš norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

No lietas materiāliem tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējam protokols sastādīts par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571

"Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumu) 135.11.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā. Saskaņā ar LAPK 149.[10] panta otrās daļas 8.punktu par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 *euro* apmērā.

No lietas materiāliem secināms, ka sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās Rīgā, Satekles ielā pie Elizabetes ielas 95.nama, 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka SIA "Maksi Taksi" uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus. Viens no pasažieriem - invalīds, uzrādīja invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un lūdza apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā. Sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un pasažieris - invalīds izkāpa no transportlīdzekļa.

Lietas materiāliem pievienots Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektora ziņojums (lietas lapa 8), par to, ka konstatējot pārkāpuma faktu, no transportlīdzekļa nav izkāpis neviens pasažieris ar redzamām invaliditātes pazīmēm, sūdzības iesniedzējs pats neko neminēja, ka būtu izlaidis invalīdu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, tādēļ tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmumā Nr.10/ZV152989/1(lietas lapa 11-12) norādīts, ka Autopārvadājumu likuma 1.panta 22.punktā un 1.panta 28.punktā ir sniegts terminu pasažieris un pārvadātājs skaidrojumi. Savukārt Autopārvadājumu likuma 37.pants nosaka, kādai līguma formai jābūt starp pārvadātāju un pasažieri. Saskaņā ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes rīcībā esošo informāciju, SIA "Maksi Taksi" nav reģistrēts kā pasažieru regulārais pārvadātājs Rīgas pilsētā. Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 37.panta otro daļu, starp pārvadātāju un pasažieri bija jānoslēdz līgums.

Ja SIA "/Nosaukums A/" autovadītājs /pers. A/, veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājumu likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tad viņam iesniegumā, ar kuru tika apstrīdēts lēmums, vajadzēja noradīt personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.3.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem.

Saskaņa ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.4.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta pasažieru iekāpšana un izkāpšana pasažieru sabiedriskajos transportlīdzekļos to pieturās.

Transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, tas nav pasažieru sabiedriskais transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbiniekam bija pamats piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK 149.[10] panta otrās daļas 8.punktu.

Izvērtējot to, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts vietā, kur jebkura neatļautā vietā vai veidā novietota automašīna rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav pamata piemērot brīdinājumu, līdz ar ko samērīgi ar pārkāpuma raksturu ir pamatoti piemērots naudas sods 30 *euro* apmērā.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz faktisko un tiesisko apstākļu izvērtējumu ir pareizs un pietiekams. Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde ir savākusi pietiekamus pierādījumus un pareizi novērtējusi apstākļus, konstatējot, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.[10] panta otrās daļas 8.punkta pārkāpumu. Līdz ar to tiesa pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajai motivācijai, izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmums Nr.10/ZV152989/1 ir negrozāms, sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12], 289.[13], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt**.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A. Monahova 2014.gada 2.septembra lēmumu Nr.10/ZV152989/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Izskaidrot, ka pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 1.decembrī.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8. panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese M. Miltiņa